

பொருத்துதல்

பொருண்மையும் சொற்பொருள் மாற்றமும்

அறிமுகம்

மொழியியல் துறையில் ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல் போன்று பொருண்மையியலும் ஒன்று. பொருண்மையியல் என்பது, சொற்களின் பொருளை விளக்குகின்ற ஓர் இயல். மொழியில் சொற்கள் தனித்து நின்றும், தொடரில் அமைந்தும் பொருளை விளக்குகின்றன. அவ்வாறு வரும் சொற்கள், அனைத்து இடங்களிலும் ஒரே பொருளைத் தருவதில்லை; தனித்துச் சொல்லும்போது ஒரு பொருளும் தொடரில் வரும்போது வேறு பொருளையும் தருகின்றன. சூழலுக்கேற்பவும் சொற்பொருளில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

படித்தீர்களா? எத்தனை கைகள்? என்னென்ன பொருள் தருகின்றன? மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு தொடரிலும் 'கை' என்னும் சொல், ஒவ்வொரு பொருள் தருவதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். இதே சொல்லைப் பயன்படுத்தி உங்களாலும் வேறு சில தொடர்களை உருவாக்கமுடியும் அல்லவா!

'கை' என்பதன் அகராதிப் பொருள், மனித உடலின் ஓர் உறுப்பு. 'கை' என்பது, அடிப்படையில் ஆகவே, பொருண்மையியலானது, சொற்கள் வெளிப்படுத்தும் வெவ்வேறான பொருள்களைப் பற்றி விளக்குவதாக அமைகின்றது.

பொருண்மையியல் - விளக்கம்

நாம் பேசும்போது, பல சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால், அச்சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளின் தன்மையை உணர்ந்து பயன்படுத்துகிறோமா என்று உணர்வதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சொல், ஒவ்வொரு தொடரிலும் வெவ்வேறு பொருள் தருவதனை எப்போதாவது அறிந்திருக்கிறோமா? கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளைக் கவனியுங்கள்.

ஒரு பெயர்ச்சொல். இதே சொல், உணர்வுப் பொருளாகவும் பயன்பாட்டுப் பொருளாகவும் சூழலுக்கேற்பப் பொருள்மாறுகின்றது.

ஆகவே, மொழிக்கூறுகள் பெற்றுள்ள பொருண்மைத் தன்மையை அகராதிப்பொருள், இலக்கணப் பொருள், உணர்வுப் பொருள், பயன்பாட்டுப் பொருள், சூழற்பொருள் என வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM
பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

தொடர்கள்	உணர்த்தும் பொருள்
'கை வலிக்கிறது'.	உடலின் ஓர் உறுப்பு
'கையூட்டு கொடுப்பதும் வாங்குவதும் குற்றம்'.	உழைப் பின்றி வரும் பணம்
'தன் கையே தனக்கு உதவி'	உழைப் பின் மேன்மை
'கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை'	அருகில் என்னும் பொருள்
கள்வனைக் கையும்களவுமாகப் பிடித்தனர்	ஒரு செயலை நேரடியாகப் பார்த்தல்
முருகன், வள்ளியைக் கைபிடித்தான்	திருமணம் புரிதல்
கண்ணனை ஒரு கை பார்த்துவிடவேண்டும்	சரியான பாடம் கற்பித்தல்
ஆட்டத்தில் ஒரு கை குறைகிறது	- ஓர் ஆள் (எண்ணிக்கை) தேவை

பொருண்மைக் கோட்பாடுகள்

பழந்தமிழ் இலக்கணநூலான தொல்காப்பியம், 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' என்று சொல்லின் தன்மையைக் குறிப்பிடுகிறது.

மேலும், 'பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும் சொல்லி னாகும்' என்றும் கூறுகிறது. ஆகவே, ஒரு சொல், சொல்லாகிய தன்னையும் குறிக்கும்; தான் குறிப்பிடும் வேறு பொருள்களையும் குறிக்கும். அச்சொல், சூழல் அடிப்படையில் பலவகையான பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் விளக்கி நிற்கும் என்பது, தொல்காப்பியர் உணர்த்தும் பொருண்மைக் கோட்பாடு.

மொழியியல் அறிஞர்கள், பொருண்மையியலைப் பல கோட்பாடுகளால் விளக்குகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாகச் சகூர் என்பவர், சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான உறவு இயற்கையானதன்று என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர்,

சொல்லைக் குறிப்பான் எனவும், சொல் குறிப்பிடும் பொருளைக் குறிப்பீடு எனவும் வேறுபடுத்தியுள்ளார்.

ஃபுளும் பீட்டு என்பவர், தூண்டல் செய்கைக்கு எதிர்வினையாக அல்லது துலங்கலாக மொழி வெளிப்படுகிறது எனக் கூறியுள்ளார். மாலினோவ்ஸ்கியும் பிர்த்தும், ஒரு சொல்லின் சூழலை அறிந்துகொள்ளாமல், அச்சொல்லின் பொருளை அறிதல் இயலாது என்று கூறினர்.

இதனடிப்படையில் உணர்வுக் கோட்பாடு, மரபுக்கோட்பாடு, சூழல்கோட்பாடு, பயன்பாட்டுக் கோட்பாடு எனப் பல்வேறு கோட்பாடுகளை மொழியியல் அறிஞர்கள் உருவாக்கினர். இவ்வாறு, பல்வேறு கோட்பாடுகள் இருப்பினும் அவை யாவும் ஒரு சொல்லானது, தனித்துநின்று ஒரு பொருளையும் தொடரில் வரும்போது பல பொருளையும் சூழலுக்கேற்ப உணர்த்தும் என்பதையே எடுத்துக்கூறுகின்றன. இனிச் சூழல்கோட்பாட்டின்வழிப் பொருள்கொள்ளும் முறைகுறித்துக் காண்போம்.

சூழல் கோட்பாடு - (Contextual Theory)

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள், தொடர்கள் ஆகியன சமுதாயச் சூழல்களைத் தழுவினயே பொருண்மைகளை உணர்த்துகின்றன. சூழல்கோட்பாடு என்பது, ஒலிச் சூழல், உருபன் இணைப்புச் சூழல், இலக்கணச் சூழல், சொல் இணைப்புச் சூழல், பேச்சுச் சூழல் என ஐவகைப்படும். அவற்றை எடுத்துக்காட்டுகள்வழிக் காண்போம்.

அ) ஒலிச் சூழல்

பலகை - பல கை

பலகை என்னும் சொல், ஒரு சொல்லாகத் தனித்து ஒலிக்கும்போது, மரப்பலகை என்னும் பொருளையும், பல சொல்லாகத் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போது, பல கைகள் என்னும் பொருளையும் தருகின்றது. இவ்வாறு வரும் சொற்களைப் பொதுமொழி எனப் படித்திருப்பீர்கள்.

ஆ) உருபன் இணைப்புச் சூழல்

ஆறு - ஆற்றை (ஆறு + ற் + ஐ)

ஆறை (ஆறு+ஐ)

ஆறு என்னும் சொல்லுடன் ஐ என்னும் உருபன் சேரும்போது, சூழலுக்கேற்பப் பொருள் மாற்றம் பெறுகிறது. ஆறு + கடந்தான் எனக் கூறும்போது, ஐ உருபனுடன் ஒற்று இரட்டித்து, ஆற்றைக் கடந்தான் எனவும், ஐந்துடன் ஆறு என்ற எண்ணைக்

கூட்டு என வரும்போது, ஐ உருபன் மட்டுமே இணைந்து ஆறைக் கூட்டு எனவும் பொருள் தருகிறது.

இ) இலக்கணச் சூழல்

ஆடு - ஆடு

ஆடு என்னும் சொல், பெயர்ச்சொல்லாகவும் வரும். வினைச்சொல்லாகவும் வரும். வயலில் ஆடு மேய்கிறது எனச் சொல்லும்போது, ஆடு என்பது, ஒரு விலங்கின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல். இசைக்கேற்ப நடனம் ஆடு எனச் சொல்லும்போது, ஆடு என்பது ஆடுதல் என்னும் தொழிலைக் குறிக்கும் வினைச்சொல்.

ஈ) சொல் இணைப்புச் சூழல்

சவுக்கு - சவுக்கு மரம் - சவுக்கடி

சவுக்கு என்னும் சொல்லுடன் வெவ்வேறு சொற்கள் இணையும்போது, வெவ்வேறு பொருளைத் தருகின்றன. சவுக்குமரம் என்று கூறும்போது, ஒரு வகை மரத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. சவுக்கடி கிடைத்தது என்று கூறும்போது, சவுக்கால் அடித்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

உ) பேச்சுச் சூழல்

இது, பொருள் மயக்கம் கொண்ட மொழிக்கூறுகளைச் சார்ந்தது. அதனால், அதனதன் பொருள்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பொருள் உணர வேண்டும். இதனைப் பேச்சுநடை, வட்டாரவழக்கு, கதைநடை, கவிதைநடை போன்ற பல்வேறு மொழிக்கூறுகளில் உணரலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக,

நான் மதுரை

என்னும் தொடர் பொருள் தெளிவில்லாமல்,

1. நான் மதுரையைச் சார்ந்தவன்
2. நான் மதுரைக்குப் போகிறவன்
3. நான் மதுரையிலிருந்து வருபவன்

எனப் பல பொருள்களைத் தரக்கூடிய வகையில் உள்ளது. இப் பொருள் மயக்கங்கள் பேச்சுச் சூழலினால் தெளிவுபடும். அதாவது நடத்துநரிடம், பயணி தான் போகவேண்டிய இடத்தைக் குறிப்பிடும்போதும், தான் எங்கிருந்து

வருகிறேன் என்பதைக் குறிப்பிடும்போதும், தன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவரிடம் தன் சொந்த ஊர் இன்னதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும் எனப் பல நிலைகளில் 'நான் மதுரை' என்னும் தொடர் பயன்படுகிறது.

இவ்வாறு பொருண்மை சுட்டல், வெளிப்படையாகவும் அமையலாம். குறிப்பாகவும் அமையலாம். குறிப்பாக அமையும்போது, அது சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு வழிவகை செய்கிறது.

சொற்பொருள் மாற்றம்

பொருளை உணர்த்துவதற்குச் சொற்கள் கருவிகளாக உள்ளன. அவை, பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்துகின்றன. அனைவருக்கும் தெரிந்த சொற்களால் அறியப்படும் பொருள்கள் வெளிப்படையாக உணரப்படுவன. சூழ்நிலை அறிந்து நுட்பமாக அறியப்படும் பொருள்கள் குறிப்பாக உணரப்படுவன. ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, சிலேடை, உருவகம், குழுஉக்குறி, மங்கலம், இடக்கரடக்கல் முதலியவை குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துகின்றன என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

சொற்பொருள் மாற்றத்திற்குப் புறஉலகு, அதன் நிகழ்வுகள், சமுதாயம், பண்பாடு, பேசுபவரின் உணர்வு, மனநிலை, பேச்சுச்சூழல் முதலிய பல காரணங்கள் உள்ளன. இவற்றோடு பிறமொழிகளின் தாக்கங்களும் காரணங்களாக அமைகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள், தொடர்கள் ஆகியவற்றின் பொருளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இனி, சொற்பொருள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் காண்போம்.

ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள்

பேச்சுமொழியில் ஒரு சொல், ஒரு பொருளை உணர்த்தும். சிலபோது, வேறொரு பொருளையும் உணர்த்தும். அவ்வாறு உணர்த்தும்போது, ஒரு பொருள் நிலைபெற்றும் மற்றொரு பொருள் வழக்கிழந்தும் போகலாம்.

எடுத்துக்காட்டாகக் 'கவலை' என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டாகப் பிரியும் இடம் என ஒரு பொருளும் மனவருத்தம் என மற்றொரு பொருளும் உள்ளன. இப்போது, 'கவலை' என்பது, மனவருத்தம் என்ற ஒரு பொருளை மட்டுமே குறிக்கிறது.

நீங்களும் இத்தகைய சொற்களைத் தொகுத்துப் பட்டியல் உருவாக்கலாம்.

ஒரு பொருளுக்கு ஒரு சொல்

ஒரு பொருளை உணர்த்த, ஒரு சொல்லே போதுமானது. அவ்வாறின்றி ஒரு பொருளைக் குறிக்க, இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இருக்குமானால், ஒன்று நிலைபெற மற்றவை வழக்கிழக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, 'வீடு', 'இல்', 'மனை' போன்ற சொற்கள் 'இல்லம்' (வீடு) என்னும் ஒரே பொருளைக் குறித்தன. இப்போதைய வழக்கில் 'இல்' என்னும் சொல்லை, இலக்கியத்தில் மட்டுமே காணமுடிகிறது. 'மனை' என்னும் சொல்லோ, 'வீடு கட்டுவதற்குரிய இடம்' என்னும் பொருளைத் தருகிறது. பேச்சுவழக்கில், ஒருவர் 'நான் மனை வாங்கியுள்ளேன்' என்று கூறினால், அவர் வீடு வாங்கியுள்ளதாகப் பொருளன்று, வீடு கட்ட இடம் வாங்கியுள்ளார் என்பதையே உணர்த்துகிறது.

உயர்பொருட்பேறு

இழிந்த பொருளில் வழங்கி வந்த சொற்கள், காலப்போக்கில் உயர்ந்த பொருள்களைத் தருவதாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவனவற்றை 'உயர்பொருட்பேறு' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். முன்பு, கள்ளுண்டு களித்தல் என்பதைக் 'களிப்பு' என்றனர். இன்று, 'களிப்பு' என்பது, 'மனமகிழ்ச்சி' என்னும் உயர்பொருளில் வழங்குகிறது. மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு, 'பிள்ளை' என்னும் சொல், முன்பு அணிற்பிள்ளையைக் குறித்துப் பின்னர், மக்களின் குழந்தைகளைக் குறித்து, அதன்பின் மகனையும் மகளையும் உணர்த்தத் தொடங்கிவிட்டது.

இழிபொருட்பேறு

முன்பு, உயர்ந்த பொருளில் வழங்கிவந்த சொல், காலப்போக்கில் இழிந்த பொருளைத் தருவதும் உண்டு. அவ்வாறு வருவனவற்றை 'இழிபொருட்பேறு' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, 'நாற்றம்' என்னும் சொல், முன்பு 'நறுமணம்' என்னும் பொருளைத் தந்தது. இப்போது, 'துர்நாற்றம்' (விரும்பத்தகாத வாசனை) என்னும் இழிந்த பொருளைத் தருகிறது. முன்னர், பொருள்கள் குவியலாகக் குவித்து வைத்திருப்பதனைக் 'குப்பை' என்றனர்.

இப்போதோ உதவாத, தேவையற்ற பொருள்கள் குவிந்திருப்பதனைக் 'குப்பை' என்கின்றனர்.

சிறப்புப் பொருட்பேறு

பழந்தமிழில், 'பொன்' என்னும் சொல் செம்பு, தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பதற்குப் பொதுவான பெயராக வழங்கியது. செம்பொன்,

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

வெண்பொன், கரும்பொன் என்றே வழக்கில் இருந்தன. இப்போது, தங்கத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. ஆகவே, முன்னர்ப் பலவற்றிற்கும் பொதுவாக வழங்கிய சொற்கள், அவற்றுள் ஒன்றை மட்டுமே குறிப்பதாக வருவனவற்றைச் சிறப்புப் பொருட்பேறு என்கிறோம். மேலும், சில எடுத்துக்காட்டுகள். எள்ளின் நெய், பாலின் நெய் என்பனவற்றைக் குறித்த 'நெய்' என்னும் சொல், இப்போது, பாலின் நெய்யை மட்டும் குறிக்கிறது. விலங்குகளைப் பொதுவாகக் குறித்த 'மான்' என்னும் சொல் இப்போது, மான் என்னும் ஒரு விலங்கினத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. பழையமையானவற்றை எல்லாம் குறித்த 'பழையம்' என்னும் சொல், இப்போது, பழைய சோற்றை மட்டும் குறிக்கிறது.

பொதுப்பொருட்பேறு

முன்பு, ஒருவகைப் பெயருக்கு வழங்கிவந்த பெயர், பின்னர் அதனைப்போன்ற பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராக வழங்குவதைப் பொதுப்பொருட்பேறு என்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, மரத்தினால் செய்யப்பட்ட முகத்தல் அளவையை 'மரக்கால்' எனக் கூறினர். இன்று இரும்பு போன்ற பொருள்களால் செய்யப்பட்டவற்றையும் மரக்கால் என்றே கூறுகின்றனர்.

மேலும், எள்ளினின்று எடுக்கப்பட்டதனை, 'எண்ணெய்' என்றனர். இன்றோ தேங்காய் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், விளக்கெண்ணெய் எனப் பொதுப்பெயராக வழங்குகின்றனர். தண்மை (குளிர்ச்சி) பொருந்திய நீரே 'தண்ணீர்' எனப்பட்டது. இப்போது கஞ்சித்தண்ணீர், சீரகத்தண்ணீர், மிளகுத்தண்ணீர், காப்பித்தண்ணீர் (Coffee) எனப் பொதுவாகக் கூறுகின்றனர். இவை போன்ற சொற்களையும் உங்களால் தொகுக்கமுடியும் அல்லவா!

தகுதி வழக்கில் இடம்பெறும் சொற்பொருள் மாற்றம்

இலக்கணப்பகுதியில் தகுதி, இயல்பு என இரு வழக்குகளைப் படித்திருப்பீர்கள். அவற்றுள் தகுதி வழக்கில் இடம்பெற்றுள்ள இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி என்பன சொற்பொருள் மாற்றம் பெறுகின்றன.

இடக்கரடக்கல்

பலர் நிறைந்த அவையினிலே சொல்லக்கூடாத சொற்களை மறைத்து, வேறு சொற்களால் கூறுவதே இடக்கரடக்கல். சொல்லக்கூடாத சொற்கள் என்பதனை நாகரிகமற்ற சொற்கள் என்றும் கூறுவர். தொல்காப்பியம், இவ்வகைச் சொல்லை 'அவையல் கிளவி' என்று கூறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகக் கண்கழீஇ வருதும்,

கால்கழீஇ வருதும் போன்ற தொடர்களைக் கூறலாம். பண்பாட்டின் தாக்கத்தால் இவ்வாறு மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

மங்கலம்

மங்கலம் அல்லாதவற்றைக் கூறும்போது, மங்கலமான வேறு சொற்களால் கூறுவதனை 'மங்கலம்' என்பர். அவ்வாறு கூறுவதனால், பொருள் வேறுபடவும் வாய்ப்புண்டு. இறந்தவரைத் 'துஞ்சினார்', 'விண்ணுலகம் எய்தினார்', இறைவனடி சேர்ந்தார் எனவும் கூறுவர். (துஞ்சுதல் என்பது, தூங்குதல் என்னும் பொருளையும் குறிக்கும்) மேலும், சில எடுத்துக்காட்டுகள்: 'விளக்கை அணை' எனக் கூறாமல், 'விளக்கைக் குளிரவை' எனக் கூறுதல். சுடுகாடு, இடுகாடு எனக் கூறாமல், 'நன்காடு' எனக் கூறுதல். கடுமையான விடம் உடைய பாம்பை 'நல்ல பாம்பு' எனக் கூறுதல்.

குழுஉக்குறி

ஒரு குழுவுக்குள் ஏதேனும் ஒரு காரணம் பற்றி, அக்குழுவினருக்கு மட்டும் புரியும் வகையில், பொருள் தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதனைக் குழுஉக்குறி என்பர். குழுஉக்குறி என்பது, குறுமொழியாகும். பொற்கொல்லர், பொன்னைப் 'பறி' எனக் கூறுவதும், வேடர் கள்ளைச் 'சொல் விளம்பி' எனக் கூறுவதும் குழுஉக்குறிக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இளம்தலைமுறையினரிடம் இச்சொல் வழக்கு, இப்போது பெருவழக்காக உள்ளது. அவர்கள், தத்தமது குழுவினருக்குப் புரியும்வகையில், பழைய சொற்களை விட்டுவிட்டுப் புதிய சொற்களால் கூறுவதை, மொழி விளையாட்டாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆகுபெயரில் சொற்பொருள் மாற்றம்

ஒரு பொருளின் பெயர், அதனொடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகிவருவது, 'ஆகுபெயர்' எனப் படித்திருக்கிறீர்கள். பதினாறு வகை ஆகுபெயர்களும் சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு உட்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஊர் சிரித்தது என்னும் இடவாகுபெயர், ஊரைக் குறிக்காமல், ஊரில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கிறது.

சொற்பொருள் மாற்றத்தால் ஏற்படும் பயன்கள்

சொற்பொருள் மாற்றம் பற்றிய ஆய்வு, தமிழில் சொற்களின் நிலை, பொருண்மை அடிப்படையில் அவை எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என அறிந்துகொள்ள வழிவகுக்கும். பலவகைப்பட்ட அகராதிகளை உருவாக்குவதற்குத் துணைபுரியும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

ஒருபொருள் பன்மொழி அகராதிகளில் சொற்களைப் பகுக்க உதவும். ஆக்கமுறை மாற்றிலக்கணத்திற்கு அகராதி உருவாக்கவும் பயன்படும். மொழிபெயர்ப்புக்கான அடிப்படைக் கூறுகளை அறிந்துகொள்ள வகைசெய்யும். தொடரியல் பண்புக் கூறுகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புள்ளதால், இவ்வியல் தொடரியல் செயல்பாட்டை அறிந்துகொள்ளவும் வழிசெய்யும்.

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்த் தொண்டும்:

1. பாரதியார்	பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, சந்திரிகையின் கதை, தராசு, கண்ணன் பாட்டையும் பாப்பா பாட்டு, புதிய ஆத்திகூடி
2. பாரதிதாசன்	பெண்கல்வி, கைம்பெண் மறுமணம், பொதுவுடைமை, பகுத்தறிவு, பாண்டியன் பரிசு, அழகின் சிரிப்பு, இசையமுது, இருண்ட வீடு, குடும்ப விளக்கு, கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், பிசிராந்தையார், தமிழியக்கம், சேர தாண்டவம்
3. நாமக்கல் கவிஞர்	மலைக்கள்ளன், நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள், என்கதை, சங்கொலி
4. கவிமணி விநாயகனார்	ஆசியஜோதி, மருமக்கள் வழி மான்மியம், கதர் பிறந்த கதை, மலரும் மாலையும், உமர்கய்யாம் பாடல்கள் என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்.

எட்டுத்தொகை

நற்றிணை	தொகுத்தவர் இல்லை
பதிற்றுப்பத்து	தெரியவில்லை
பரிபாடல்	தெரியவில்லை
குறுந்தொகை	பூரிக்கோ

புறநானூறு	தெரியவில்லை
ஐங்குறுநூறு	கூடலூர் கீழார்
கலித்தொகை	நல்லந்துவனார்
அகநானூறு	உருத்திரசன்மன்

பத்துப்பாட்டு

குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்
திருமுருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்
முல்லைப்பாட்டு	நப்பூதனார்
பொருநராற்றுப்படை	முடத்தாமக் கண்ணியார்
பட்டினப்பாலை	உருத்திரங்கண்ணனார்
சிறுபாணாற்றுப்படை	நாத்தனார்
நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்
பெரும்பாணாற்றுப்படை	உருத்திரங்கண்ணனார்
மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை)	பெருங் கௌசிகனார்
மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடிமருதனார்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நூல்கள்	ஆசிரியர்
திருக்குறள்	திருவள்ளுவர்
நாலடியார்	சமணமுனிவர்கள்

நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்
இன்னா நாற்பது	கபிலர்
இனியவை நாற்பது	புதஞ்சேந்தனார்
திரிகடுகம்	நல்லாதனார்
ஆசாரக்கோவை	பெருவாயின்முள்ளியார்
பழமொழி நானூறு	முன்றுறையரையனார்
சிறுபஞ்சமூலம்	காரியாசான்
ஏலாதி	கணிமேதாவியார்
முதுமொழிக்காஞ்சி	கூடலூர்கிழார்

பிற்கால நீதிநூல்கள்

அருங்கலச் செப்பு	-----
அறநெறிச்சாரம்	முனைப்பாடியார்
நறுந்தொகை	அதிவீரராமபாண்டியர்
நீதிநெறிவிளக்கம்	குமரகுருபரர்
நன்னெறி	சிவப்பிரகாசர்
உலகநீதி	உலகநாதர்
முதுமொழி வெண்பா	-----
ஆத்திசூடி	ஒளவையார்
விவேக சிந்தாமணி	-----

கபிலரகவல்	கபிலர்
கொன்றை வேந்தன்	ஒளவையார்
மூதுரை	ஒளவையார்
நல்வழி	ஒளவையார்
நீதி சிந்தாமணி	வேதகிரியார்
பெண்மதிமாலை	வேதநாயகர்
நீதிநூல்	வேதநாயகர்
நீதிபேதம்	வேதநாயகர்
புதிய ஆத்திசூடி	பாரதியார்

ஐம்பெரும் காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரம்	இளங்கோவடிகள்
மணிமேகலை	சீத்தலைச் சாத்தனார்
சீவக சிந்தாமணி	திருத்தக்கதேவர்
வளையாபதி	பெயர் தெரியவில்லை
குண்டலகேசி	நாதகுத்தனார்

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்

நாககுமார காவியம்	பெயர் தெரியவில்லை
உதயகுமார காவியம்	பெயர் தெரியவில்லை
யசோதர காவியம்	வெண்நாவலூர் உடையார் வேல்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM
பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

நீலகேசி	ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை
சுளாமணி	தோலாமொழித் தேவர்

இதிகாசங்கள்

இராமாயணம்	வால்மீகி
மகாபாரதம்	வியாசர்

இலக்கணம்

நூல்	ஆசிரியர்
அகத்தியம்	அகத்தியர்
தொல்காப்பியம்	தொல்காப்பியர்
நன்னூல்	பவணந்தி முனிவர்

பன்னிரு திருமுறைகள்

திருமுறைகள்	நூல்கள்	ஆசிரியர்கள்
முதல் திருமுறை இரண்டாம் திருமுறை மூன்றாம் திருமுறை	தேவாரம்	திருஞான சம்பந்தர்
நான்காம் திருமுறை ஐந்தாம் திருமுறை ஆறாம் திருமுறை	தேவாரம்	திருநாவுக்கரசர்
ஏழாம் திருமுறை	தேவாரம்	சுந்தரர்

எட்டாம் திருமுறை	திருவாசகம், திருக்கோவையார்	மாணிக்கவாசகர்
ஒன்பதாம் திருமுறை	திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	திருமாளிகைத்தேவர் உள்ளிட்ட ஒன்பது பேர்
பத்தாம் திருமுறை	திருமந்திரம்	திருமூலர்
பதினோராம் திருமுறை	40 நூல்களின் தொகுப்பு	காரைக்காலம்மையார் உள்ளிட்ட பன்னிரண்டு பேர்
பன்னிரண்டாம் திருமுறை	திருத்தொண்டர் புராணம் (பெரிய புராணம்)	சேக்கிழார்

பன்னிரு ஆழ்வார்கள்

வரிசை எண்	ஆழ்வார்கள்	நூல்கள்
1	பொய்கையாழ்வார்	முதல் திருவந்தாதி
2	பூதத்தாழ்வார்	இரண்டாம் திருவந்தாதி
3	பேயாழ்வார்	மூன்றாம் திருவந்தாதி
4	திருமழிசையாழ்வார்	நான்காம் திருவந்தாதி, திருச்சந்த விருத்தம்
5	நம்மாழ்வார்	திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி
6	குலசேகராழ்வார்	பெருமாள் திருமொழி
7	தொண்டரடிப்	திருமலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

	பொடியாழ்வார்	
8	பெரியாழ்வார்	திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி
9	ஆண்டாள்	நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை
10	திருப்பாணாழ்வார்	திருப்பதிகம்
11	திருமங்கையாழ்வார்	பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்
12	மதுரகவியாழ்வார்	திருப்பதிகம்

புராணங்கள்

பெரியபுராணம்	சேக்கிழார்
நாலாயிர தீவ்வியப்பிரபந்தம்	நாதமுனி
தேம்பாவணி	வீரமாமுனிவர்
சீராப்புராணம்	உமறுப் புலவர்

சிறுநிலக்கியங்கள்

சிறுநிலக்கிய வகைகள்		
1. அகப்பொருள்கோவை	2. அங்கமாலை	3. அட்டமாங்கலம்
4. அநுராகமாலை	5. அரசன் விருத்தம்	6. அலங்கார பஞ்ச கம்
7. ஆற்றுப்படை	8. இணைமணி மாலை	9. இயன் மொழி வாழ்த்து
10. இரட்டை மணிமாலை	11. இருபா இருபஃது	12. உலா

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

13. உலாமடல்	14. உழுத்திப்பாட்டு	15. உழிஞைமா
16. உற்பவ மாலை	17. ஊசல்	18. ஊர் நேரிசை
19. ஊர் வெண்பா	20. ஊரின்னிசை	21. எண் செய்யுள்
22. எழு கூற்றிருக்கை	23. ஐந்திணைச் செய்யுள்	24. ஒருபா ஒருபஃது
25. ஒலியல் அந்தாதி	26. கடிகை வெண்பா	27. கடைநிலை
28. கண்படை நிலை	29. கலம்பகம்	30. காஞ்சி மாலை
31. காப்பியம்	32. காப்பு மாலை	33. குழமகன்
34. குறத்திப்பாட்டு	35. கேசாதி பாதம்	36. கைக்கிளை
37. கையறுநிலை	38. சதகம்	39. சாதகம்
40. சின்னப் பூ	41. செருக்கள வஞ்சி	42. செவியறிவுறுஉ
43. தசாங்கத்தயல்	44. தசாங்கப்பத்து	45. தண்டக மாலை
46. தாண்டகம்	47. தாரகை மாலை	48. தானை மாலை
49. தும்பை மாலை	50. துயிலெடை நிலை	51. தூது
52. தொகைநிலைச் செய்யுள்	53. நயனப்பத்து	54. நவமணி மாலை
55. நாம மாலை	56. நாற்பது	57. நான்மணி மாலை
58. நூற்றந்தாதி	59. நொச்சிமாலை	60. பதிகம்
61. பதிற்றந்தாதி	62. பயோதரப்பத்து	63. பரணி
64. பல்சந்த மாலை	65. பவணிக்காதல்	66. பன்மணி மாலை

67. பாதாதி கேசம்	68. பிள்ளைக்க வி (பிள்ளைத்தமிழ்)	69. புகழ்ச்சி மாலை
70. புறநிலை	71. புறநிலை வாழ்த்து	72. பெயர் நேரிசை
73. பெயர் இன்னிசை	74. பெருங்காப்பியம்	75. பெருமகீழ்ச்சிமாலை
76. பெருமங்கலம்	77. போர்க்கெழு வஞ்சி	78. மங்கல வள்ளை
79. மணிமாலை	80. முதுகாஞ்சி	81. மும்மணிக்கோவை
82. மும்மணிமாலை	83. மெய்க்கீர்த்தி மாலை	84. வசந்த மாலை
85. வரலாற்று வஞ்சி	86. வருக்கக் கோவை	87. வருக்க மாலை
88. வளமடல் - மடலேறுதல்	89. வாகை மாலை	90. வாதோரண மஞ்சரி
91. வாயுறை வாழ்த்து	92. விருத்த இலக்கணம்	93. விளக்கு நிலை
94. வீர வெட்சி மாலை	95. வெற்றிக் கரந்தை மஞ்சரி	96. வேனில் மாலை

சமய முன்னோடிகள்

திருநாவுக்கரசர்(அ)அப்பர்	இவர் அளித்தது 4,5,6 ஆம் திருமுறை
திருஞானசம்பந்தர்	1,2,3 ஆம் திருமுறைகள்
சுந்தரர்	7ஆம் திருமுறை. இதனை "திருப்பாட்டு" என்பர். திருதொண்டத்தொகை

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – IV & VAO EXAM
பொதுத்தமிழ்-பகுதி-அ-இலக்கணம்

மாணிக்கவாசகர்	<p>ஔம் திருமுறை = திருவாசகம், திருக்கோவையார் திருவெம்பாவை போற்றித் திருவகவல்</p>
---------------	--

